

РЕШЕНИЕ

№ 7936

гр. София, 16.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Андонова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9798** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община срещу решение от 09.08.2013 г. по н.а.х.д. № 18954/2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 18 състав. С обжалваното решение е отменено НП № СО-Р-А-12-26-213 от 14.08.2012 г. на кмета на Столична община, с което на основание чл. 83, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН вр. чл. 80, ал. 10 и чл. 86 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (Наредбата) на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 (хиляда) лева за нарушение на чл. 42, ал. 2 от Наредбата.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е неправилно, като постановено при нарушение на материалния закон - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Излагат се доводи, че нарушението е установено на 30.03.2012 г., което налагало извода, че са спазени всички давностни срокове по чл. 34 от ЗАНН. В заключение касаторът иска от съда да отмени обжалваното решение. В съдебно заседание жалбата се поддържа от юрисконсулт П., който моли да се отмени обжалваното съдебно решение.

Ответната страна – [фирма], чрез процесуалния си представител адв. Ц. изразява

становище за неоснователност на касационната жалба и за правилност на обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

След обсъждане на събраните по делото писмени и гласни доказателства СРС е приел, че не се сочи кога е извършено нарушението, включително не се отбелязва то да е извършено на неустановена с точност дата в даден период с очертани начало и край. При така формулираното обвинение в НП, което установява и рамката на произнасяне от страна на съдебния състав, няма как да се прецени изтекли ли са предвидените в чл. 80, ал. 1, т. 5 ПК вр. чл. 11 от ЗАНН срокове, погасяващи административно-наказателното преследване (доколкото касателно едногодишният срок по чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН съответно приложение намира разпоредбата на чл. 239, ал. 2 вр. чл. 56, ал. 2 от ЗУТ вр. чл. 87 вр. § 15 от ПРЗ от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община). Въззивният съд е приел, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, а именно — на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като непосочването на времето, в което административното нарушение е извършено, ограничава възможността на наказаното лице да упражни правото си на защита и прави невъзможна съдебната проверка по същество.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на материалния закон. Решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав.

Съдът споделя изводите на СРС за отмяна на наказателното постановление. При съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление е допуснато нарушение, което засяга правото на защита на наказаното лице – не е посочена дата на извършване на твърдяното административно нарушение. Наказващият орган неправилно е приел за дата на нарушението датата на извършената проверка. Нарушението - поставяне на два броя фирмени надписи се осъществява чрез реализиране на определено действие в точно определен момент, който очевидно предхожда този на проверката.

Неспазването на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН е винаги съществено нарушение в административно-наказателното производство, защото води до ограничаване правото на защита на административно-наказаното лице и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното НП. Съдът в производството по обжалване на наказателните постановления по реда на чл. 59-63 ЗАНН следва да установява съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение и съответно съпоставянето на фактически установеното действие или бездействие на жалбоподателя със съответната законова норма, регламентираща същото като административно нарушение. Установяването в хода на съдебното производство на съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление

административно нарушение предпоставя индивидуализацията на съответното административно нарушение съобразно всички изисквания на чл. 57 ЗАНН, което в настоящия случай не е направено. Отделно от това, констатираното нарушение пречи да се определи началният момент, от който започват за тежат сроковете по чл. 34 ЗАНН и абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

С оглед изложеното, обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, X-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 09.08.2013 г. по н.а.х.д. № 18954/2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 18 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.